

ژياننامہ
موحدہ سمہ دی کورہی
عہ بد ولوہ ہاب

نووسینی
عبدالعزیز بن عبداللہ بن باز

وہرگیٲرانی
إحسان برهان الدین

پیشه‌کی و درگیر

یه‌کیک له بواره گرنه‌کانی نووسین، خسته‌پووی
ژیاننامه و میژووی پیاوچاک و بانگه‌واز و
چاکسازانه، چونکه ده‌توانین په‌ند و ئامۆژگاری
زۆریان لیوه‌ربگرین و، بیانکه‌ینه پیشه‌نگ بۆ
خۆمان.

له‌راستیدا ته‌مه‌نی مرۆف له‌سه‌ر ئەم زه‌وویه‌دا زۆر
کورته به به‌راورد له‌گه‌ل ته‌مه‌نی مؤفایه‌تی و،
ئه‌وه‌نده‌ش که ته‌مه‌نی ژیان ماوه له دونه‌دا،
به‌لام مرۆف ده‌توانیت جگه له‌م شه‌ست حه‌فتا
ساله‌ی له‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌ژیت، ته‌مه‌نی خۆی
سه‌دان و هه‌زاران سال دریژ بکاته‌وه، ئه‌وه‌ش
بئێگومان له‌پێگه‌ی کاری چاکه و بلاوکردنه‌وه‌ی
چاکه و نووسین و ئامۆژگاری و ئاراسته‌ی چاکه،
چونکه ئه‌گه‌ر بیته‌ و مرۆف له‌و ژیانه کورته‌ی که
خوای گه‌وره پێی به‌خشیه‌وه کرداریک به‌ئه‌نجام

نه‌گه‌یه‌نیّت بۆ ده‌ور و روبه‌ری و که‌سیکی ئیجابی
نه‌بیّت له‌ ژیانیدا، له‌پاش مردنی فه‌رامۆش
ده‌رکیّت و وه‌کو پیویست په‌حمه‌ت و نزا و
پارانه‌وه‌شی پی ناگات، بیگومان خوی گه‌وره‌ش
وزه و تواناو به‌هره‌کانی به‌پیی دادگه‌ری په‌های
خوی دابه‌ش کردوو، به‌پیی هول و کۆشش و
له‌خۆبورده‌یی مرۆقه‌کان پشکیان له‌ ته‌مه‌ن
دریژی و ناوبانگ مانه‌وه‌ی پاش مردن
ده‌میڤیته‌وه‌.

جا ئه‌م ناوداره‌ش که لیڤه‌دا ژیاننامه‌ی ده‌خه‌ینه
پوو، که له‌ بنچینه‌دا موحازه‌ره‌یه‌کی شیخ (ابن
باز) په‌حمه‌تی خوی لیبیّت، یه‌کیکه له‌ زانا و
چاکساز و که‌له‌ پیاوانی ئیسلام، که له‌ پاستیدا
توانی ببیته‌ یه‌کیکه له‌ وه‌که‌سانه‌ی خوی گه‌وره
له‌سه‌ر ده‌ستیان سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ی
زیندوو کرده‌وه، ئه‌وه‌ش یه‌کیکه له‌ به‌لگه‌کانی

پاراستنى خوای گه وره بۆ ئایینه کهى که پیاوانى له و جوړه دهره خسینى ئه رکی بانگه واز و جیهاد و ناساندنى ئیسلام له ئه ستو گرن، به دريژايى میژووش هه رچه ند موسولمانان تووشى قوئاغى سهخت و نه هامه تی و زالبوونی نه فامى بوییتن، خوای گه وره ش-وه کو له فه رموده کهى پیغه مبه ر ﷺ دا ئاماژه ی پیکراوه -له سه ر هه موو سه د سالیڤا زانایایه که ده نیریت این بۆ خه لکی تازه که نه وه و، پاک و بیگه ردی سوننه ت بگیرنه وه (یأتى على رأس كل مائة عام من يجدد لهذه أمة أمر دينها).

شیخ موخه ممه دیش له راستیدا له بارودوخ و که ش و هه وایه کدا په یدا بوو که ئوممه ت له ئه وپه پری پیویستیدا بوو بۆ که سیکی وه کو ئه و پیوه ره کانی هه ق و راستی جاریکی تر بگیریته وه جیگه ی راستی خوئی و، خه لکی له خه وى

غه‌فلّات و دوورکه‌وتنه‌وه له شه‌ریعت
پاچه‌له‌کینیت، ئە‌گەر خوی گه‌وره‌ش به
میهره‌بانی خۆی زایانی بو ئە‌و ئە‌رکه‌ قورس و
پیروژه ئاماده نه‌کردبا، خه‌لکی به سرووشتی
خۆیان له ئایین دوورده‌که‌وتنه‌وه و سوننه‌ت له
نیوانیاندا نامۆ ده‌بوو، به‌لام خۆشبه‌ختانه هه‌رچی
سته‌مکاران و کینه‌له‌دلانی سه‌رزه‌وی هه‌یه ناتوان
زیان به‌م ئایینه‌ بگه‌یه‌نن یان ناشیرینی بکه‌ن،
هه‌ر بۆیه ژماره‌ی موسولمانان به‌دریژایی
سه‌ده‌کان و پۆژ له‌دوای پۆژ له‌ به‌ره‌و و
زیادبو‌ندایه‌.

داواکارم خوی گه‌وره ئە‌م نووسینه‌ بکاته‌ مایه‌ی
سوود بو موسولمانان و بیکاته‌ قورسایی له
ته‌رازووی کرده‌وه‌کانی شیخ (ابن باز) په‌حمه‌تی
خوی لیبیت، هه‌روه‌ها بو وه‌رگێره‌که‌ی بو زمانی

کوردی کہ هیواداره له خوینہری ئەم بابہ تی له
نزا و پارانه وهی چاکه بیّ بهش نه کات.
والحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات.

إحسان برهان الدين 2010/12/4

ihsanburhan@yahoo.co.uk

پیشه‌گی ماموستا "عطیه محمد سالم"

یه‌کێک له هۆکاره‌کانی مانه‌وه‌ی بانگه‌واز، به‌دوای یه‌کدا هاتنی بانگ‌خوازانه به‌ درێژایی پۆژگار، له‌و پۆژه‌شه‌وه خوای گه‌وره‌ فه‌زل و چاکه‌ی خوای پزانده‌ سه‌ر ئەم ئوممه‌ته‌ و، ئایینی بۆ موسولمانان ته‌واو کرد، ده‌نگی بانگ‌خوازان هه‌میشه‌ هه‌ر به‌رزه‌ بۆ گه‌یاندنی ئەم ئیسلامه‌، هه‌ر له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ و تا‌کو ئەم سه‌رده‌مه‌ی خو‌مان وه‌کو کارکردنێک به‌ بنچینه‌ی ئەم ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ (وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ).

هه‌رکاتێک په‌له‌ هه‌وری ره‌شی بیدعه‌ بالی کیشابییته‌ سه‌ر خه‌لکیدا، و، تاریکی نه‌فامی ته‌شه‌نه‌ی کردبیت و، خه‌لکی ملیان نابییته‌ ده‌ریای نا‌هه‌قه‌وه، خوای گه‌وره‌ ئەم ئایینه‌ی به‌

پیاوانیک پشتگیری کردووہ کہ بانگہ‌واز دہ‌کهن بؤ
لای ئایینه‌کھی به ئه‌وپه‌پی به‌رچا‌وپروونی، ریگه
پرووناک دہ‌کهنه‌وه، هه‌ق دہ‌رده‌خن و، سوننه‌تی
پیغہ‌مبہر ﷺ زیندوو دہ‌کهنه‌وه و، دژایه‌تی بیدعه
دہ‌کهن تا ئه‌وکاته‌ی خوای گہ‌وره ولات له‌سہر
دستیان پاراو دہ‌کاته‌وه و، به‌هوی
بانگہ‌وازه‌که‌یانه‌وه به‌نده‌کان پزگار دہ‌کات،
ئہ‌وش ته‌واو کردنی نیعمه‌ت و فراوانی فہ‌زل و
چاکھی خوای گہ‌وره‌یہ به‌سہر به‌نده‌کانیہ‌وه.

بیرکہ‌روه و زانایانیش هه‌میشہ گرنگی به
ژیاننامه‌ی ناوداران و زانایان دہ‌دن، به‌تایبه‌تی
ئہ‌وانه‌ی کہ پرووی میژوویان گورپوه له ولاته‌کان
و، توانیویانه کوده‌تایه‌ک دروست بکهن له
شیوازی بیرکردنه‌وه، بویہ ژیاننامه‌ی ئہ‌و
که‌سانه وه‌کو چرا و مه‌شخه‌لانه به‌ه‌ردوو لای

رېنگه‌دا، بۆئه‌وه‌ی خه‌لکي له رپووناکیاندا ری بکه‌ن.

جا ئه‌گه‌ر که‌سانیک هه‌بن هۆشمه‌ندان و زانایان مه‌زن رابگرن به‌ده‌ر له ئاراسته و رپیره‌ویان، له‌وانه‌شه په‌یکه‌ریان بۆ درووست بکه‌ن، ئیمه‌ی موسولمان که‌سایه‌تیه‌کان پیروز پاناگرین و به (مقدس)یان نازاین، به‌لام هه‌ندیک پیوه‌رمان هه‌یه که هه‌لقلاوی بانگه‌وازی ئیسلامه، هه‌موو که‌سایه‌تیه‌ک و کرده‌وه‌که‌ی به‌و پیوه‌رانه ده‌ناسیته‌وه، بۆیه هه‌رچه‌ند ئه‌و که‌سایه‌تیانه به پیی ئه‌و پیوه‌رانه ری به‌ن، ئه‌وه‌نده پله‌وپایه‌یان له ناو دلماندا گه‌وره تر ده‌بییت.

ئه‌و که‌سه‌ش که لی‌رده‌دا باسی ژیاننامه‌ی ده‌کریت، یه‌کیکه له به‌ناوبانگترین ئه‌و بانگخواز و چاکسازانه‌ی که هه‌موان ده‌یناسن و، له‌نیو محازهره‌که‌شدا بۆ خوینه‌ر ئاشکرا ده‌بییت که

نووسہ رہہ رۆژہ لاتیہ کان چہند ستایشیان کردووه، بہ لکو یه کیك له زاناکانی مه غربیش که به (سید محمد بن الحسن الحجوي) دهناسریت و، له کۆرپیکیدا له (نادي الخطابة الأدبي) له شاری (فاس) له ربیع الثاني سالی 1336 ک باسی شیخی کردووه و، وتوویه تی:

(ابو عبد الله محمد بن عبد الوهاب الثميمي الجندي) له هه ریمی (العارض) له شاری عویهینه له نهجد له سالی 1115 ک له دایک بووه، پاش پهروه رده بوونی له به ردهستی باوکیدا رۆشت به ره و به صره بۆ دریزه پیدان به خویندن و فیربوون و، له وییش کارامهیی پیوه ده بینرا له زانسته ئایینه کان و زمانی عه ره بی و، له هاوړپیکانی ژیرتر و زیره کتر بوو، ههروه ها به وهش دهناسرا که له خوا ترس و دینداره و... ئینجا وتوویه تی:

بیروباوه‌ری: له‌سه‌ر سوننه‌تی ته‌واوه، له‌سه‌ر
پیره‌وه‌ی سه‌له‌ف که ده‌ستیان گرتوو به‌قورئان
و سوننه‌ته‌وه، خوئان ناخه‌نه ناو‌فهلسه‌فه و،
بیروباوه‌ریانی لی‌دوور ده‌گرن.

له (فروع)یشدا: له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی ئه‌حمه‌ده و،
توندره‌و نیه له لاسایی کردنه‌وه‌ی ئه‌و
پیشه‌وايه‌دا، یان هیچ پیشه‌وايه‌کی تر، به‌لکو
هه‌رکاتی‌ک به‌لگه‌ی بینیبیت کاری پیکردوو و،
وازی له وته‌ی مه‌زه‌به‌کان هیناوه، واته:
سه‌ربه‌خویی بیرکردنه‌وه‌ی هه‌یه له بیروباوه‌ر و
مه‌سه‌له فیه‌یه‌کاندا، تا‌کو ده‌لیت: پیاویکی
خاوه‌ن که‌سایه‌تی به‌هیز بوو، کاریگه‌ریشی
له‌سه‌ر دل و ده‌روونی خه‌لکی زۆر بوو، ئینجا
فه‌رمانی به‌چاکه‌ ده‌کرد و، نه‌هیشی له‌خراپه
ده‌رکرد و، خاوه‌ن که‌سایه‌تیه‌کی تا‌ک بوو له‌نیو
هۆزه‌که‌ی خویدا. ئیمه‌ش ئه‌گه‌ر چی ئه‌م چه‌ند

دیڤره له قسه‌ی ئه‌و زانا مه‌غریبه باس ده‌که‌ین
له‌راستیدا جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌که‌ینه‌وه که
بیریارن بایه‌خ به‌ژیاننامه‌ی شیخ ده‌ده‌ن و باسی
پشوو دریژی ده‌که‌ن له کاتی بانگه‌وازا.

به‌لکو هه‌ندیك له دکتۆر (کامل الطویل)
ده‌گیڤنه‌وه له‌و ماوه‌ی که له ئه‌وروپا بووه بۆ
ئاماده‌کردنی نامه‌ی دکتۆراکه‌ی، چه‌ند
به‌لگه‌نامه‌یه‌کی ده‌ستکه‌وتبوو که ئالوگۆپی پی
کراوه له‌نیوان (ناپلیۆن) و (بابا)ی گاواره‌کان
سه‌باره‌ت به‌ بانگه‌وازی شیخ موحه‌ممه‌د،
وتووینه‌ پیویسته کاری پیویست ئه‌نجام بدریٔ
سه‌باره‌ت به‌ ترسناکی ئه‌و بانگه‌وازه له‌سه‌ر
به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان له‌ پۆژه‌ه‌لات.

جا مادام مه‌سه‌له‌که‌ وایه، هیچ نه‌بیٔ ژیاننامه و
پیبازی بانگه‌وازی ئه‌م که‌له‌پیاوه پیشکه‌ش
بکریٔ بۆ خه‌لکی، به‌تایبه‌تی بۆ تازه

پيڭەيشتووھەكان، بۆئەوھى ئەوھيان بۆ
دەرکەويّت تاجەند ئەو كەلەپياوھ كۆششى
کردووھ و ئارامى لەسەر بانگەوازەكەى گرتووھ
تاكو سەرکەوتنى بەدەست ھيئاوھ.

ئەوھش كە دەبيتتە ماھى گرنكى بۆ ئەم
موحازەرەھى (ابن باز) دووھۆكارە:

يەكەم: ھۆكارەكانى بانگەواز و بنەماكانى و،
پييازى بانگخواز و ھەستيارىيەكەى باس دەكات
و، لايەنيكى ھەرەگرنگ لە لايەنەكانى بيروباوهر
پوون دەكاتەوھ، كە برىتيە لە يەكتاپەرستى
خواپەرستن كە خەلكى پيويستى زۆريان پييهتى،
بەتايبەتى لەو شيوھى كە لە كۆرەكەيدا
شيكراوھتەوھ.

دووھم: ئەم موحازەرە لەلايەن كەسيك
وتراوھتەوھ، كە لە خەلكى تر لەپيشتەرە بۆ شيخ
موخەممەد، چونكە خۆى يەككە لە زانايانى

نه‌جد و، یه‌کیکه له دیارترین ئه‌و که‌سانه‌ی زانستی له کوره‌زاکانی شیخ وه‌رگرتووه، بویه له‌هه‌موو که‌سیک نزیک‌تره له‌و پیشه‌وایه‌وه، ئه‌و موحازه‌ره‌ش له‌پاستیدا له‌ئه‌و په‌ری ریکوپیکیدایه و، ئامانجی خوی پیکاهه سه‌باره‌ت به باسکردنی شیخ و بانگه‌وازه‌که‌ی و، بارودۆخی خه‌لکی له‌و سه‌رده‌مه و، هۆکاره‌کانی دروست بوونی ئه‌و بانگه‌وازه و، سه‌رکه‌وتنی له‌ کۆتاییدا، خوای گه‌وره پاداشتی مامۆستای به‌ریز بداته‌وه بۆ ئه‌و موحازه‌ره‌یه، دروود و سلّوی خوای گه‌وره‌ش له‌سه‌ر گیانی پاکی پیغه‌مبه‌ر بیت ﷺ، خوای گه‌وره‌ش رازیبت له‌هه‌موو بانگخوازیک بۆ تایینی ئیسلام و، هه‌ولێ هه‌موو چاکسازیک له‌ رۆژه‌لات و رۆژئاوای زه‌ویدا سه‌ربخات، آمین و الحمد لله رب العالمین.

كورتەيهك دەرپارەى ژياننامەى (ابن بان)

پەحمەتى خواى لیبیت:

ناوى: (عبدالعزيز بن عبد الله بن عبد الرحمن بن محمد بن عبد الله آل بان).

له دايك بوونى: له شارى پياز له ژى الحجهى سالى 1330 ك - 1912 ز له دايك بووه.

پهروه ردهى: له سه ره تاي ته مه نييه وه ده ستى كردووه به فير بوونى زانست و، له خيزانيكى به پيزى زانست په روه ردا گه وره بووه.

خويندى: پيش گه يشتن به ته مه نى پيگه يشتن قورئانى له بهر كرد و، هه روه ها زانسته شه رعيه كانى له زانايانى پياز وه رگرت.

ماموستايانى: زانستى له زور ماموستا وه رگرتووه، زور به يان له نه وهى شيخ موحه مەدى كورپى عەبدولوه هاب بوون، له وانە: (محمد بن عبد اللطيف بن عبد الرحمن آل شيخ) و

(صالح بن عبد العزیز بن عبد الرحمن آل شیخ) و
(سعد بن حمد آل عتیق) و (حمد بن فارس) و
(محمد بن ابراهیم آل الشیخ) که موفتی ولاتی
سعودیه بوو، که زیاتر له ده سالّ وابسته‌ی ئه‌م
ماموستایه‌ی بوو، زۆربه‌ی زانسته‌کانیشی له‌لا
خویند، به‌م شیوه‌ی که ده‌یخه‌ینه پروو:

به‌یانیان له‌پاش نوږژی به‌یانی تا خۆرئوا بوون له
مزگه‌وتدا، پاشان له‌چیشته‌نگا له‌کوږی شیخدا
له‌مالی خۆی، پاش نوږژه‌کانی نیوه‌پۆ و، عه‌سر
و، مه‌غریبیش له‌مزگه‌وتدا.

شیخ (ابن بان) به‌یه‌کیک له‌گه‌وره‌ زانایان و،
موجاهیدانی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ دیته‌ ئه‌ژمار، چونکه
خوای گه‌وره‌ به‌شیوه‌یه‌ک زانسته‌کانی زمانی
عه‌ره‌بی بۆ ئاسان کردن به‌هۆیه‌وه‌ توانی له
هه‌موو زانسته‌کانی شه‌رعدا و به‌تایبه‌تی له‌سه‌ر
رږه‌وی پیشه‌وا ئه‌حمه‌د شاره‌زا بیټ به‌ته‌واوی،

ئینجا گرنگی زوری دا بہ زانستی فہرموودہ و،
لہرووی سہنہد و مہتنہوہ، ہہروہہا بایہخی
زوری دا بہ زانستہکانی قورئانی پیروژ.

شیخ (ابن بان) بو ماوہی (14) سال قازی
ناوچہی خہرج بوو، کہ لہو ماوہیہدا نمونہی
دادوہری لہخواترس بوو، زوریش گرنگی دەدا بہ
کاروباری ناوچہکہ و خہلکہکەش بہشیوہیہکی
گشتی.

دواتر کاری گواستہوہ بو فیئرکردن و وانہ وتنہوہ
لہ پەیمانگا و کۆلیژہکان، لہو کارہشدا ہہر نمونہ
و پیشہنگی چاک بوو، دواتر بوو بہ جیگری
سہروکی زانکوی ئیسلامی لہ سالی 1381 ک،
ہاوکات موفتی ولاتی سعودیہش بووتاکو لہ دنیا
دەرچوونی سالی 1999 ز، پەحمەتی خوای
لیبیت.

نووسینہ کانی: لہ راستیدا سہ رقالی زوری شیخ
(ابن بان) بواری بو نہرہ خساند دابریٹ بو نووسین
و دانانی کتیب بہ باشی، بہ لام لہ پاش لہ دونیا
دہرچوونی فہ توکانی شیخ لہ (5) بہرگدا
کوکرایوہ و چاپ کرا، ئەمہ ش ہندیکہ لہ
نووسینہ کانی شیخ □ :

1. الفوائد الجلیلة في المباحث الفرضية.

2. نقد القومية العربية.

3. توضیح المناسک.

4. رسالة في الشغار.

5. الجواب المفید في حکم التصوير.

6. رسالة في التبرح و الحجاب.

جگہ لہ فہ توکانی کہ زوریہ ی بابہ تہ کانی

زانستہ ئیسلامیہ کانی گرتووہ تہ وہ.

□ ئەمہ کورتہ ی ژیاننامہ ی شیخ (ابن بان) ہ بہ دەستکارییہ وہ

لہ شیخ (محمد عطیة سالم) م وہرگرتووہ. (وہرگیڻ)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين وصلى الله وسلم وبارك على
عبده ورسوله و خيرته من خلقه سيدنا و امامنا
محمد بن عبدالله، وعلى آله و اصحابه ومن والاہ.
برا به‌پريزه‌کانم، کورپه خو‌شه‌ويسته‌کانم، ئەم وانه
کورته‌تان پيشکەش ده‌که‌م وه‌کو پوون
کردنه‌وه‌يه‌ک بو بیره‌کان و، ده‌رخستنيک بو
پاستيه‌کان و، ئاموژگاري بو به‌نده‌کان و، وه‌کو
به‌جيھينانيش بو هه‌ندی له‌و مافانه‌ی ئەو که‌سه‌ی
وانه‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌ليمه‌وه هه‌يه‌تي له‌سه‌رمان،
ناونيشانی ئەم وانه‌م بریتيه له: (پيشه‌وا
موحه‌ممه‌دی کورپی عه‌بدولوه‌هاب، بانگه‌واز و
ژیاننامه‌ی).

چونکه ئاخاوتن ده‌رباره‌ی چاکسازان و
بانگخوازان و نو‌یخوازان و، باسکردنی سيفه‌ته
جوانه‌کانيان و، کرده‌وه به‌رزه‌کانيان و

شیکردنه‌وه‌ی ژیاننامه‌یان که ئاماژده‌کات بۆ دلسۆزیان و، راستگوییان له بانگه‌واز و چاکسازیدا، چونکه دل و دهره‌رون‌ه‌ز له و باسانه ده‌که‌ن و، هه‌موو خاوه‌ن غیره‌تیک له‌سه‌ر دینه‌که‌ی خۆشحال ده‌بیّت به‌وه‌ی گوئیستی ئه‌و جوّره باسانه بیّت، بۆیه به باشم زانی باسی پیاویکی مه‌زن و چاکخواریکی گه‌وره و بانگخواریکی به‌غیره‌تیان بۆ بکه‌م، ئه‌ویش پێشه‌وا و تازه‌که‌ره‌وه‌ی ئیسلام له دورگه‌ی عه‌ره‌ب له‌سه‌ده‌ی دوانزه‌ی کۆچی پێشه‌وا موحه‌ممه‌دی کورپی عه‌بدولوه‌هابی کورپی سوله‌یمانی کورپی عه‌لی ته‌میمی حه‌مبه‌لی نه‌جدی، له‌راستیدا خه‌لکی ئه‌م زانایه‌یان به‌باشی ده‌ناسی به‌تایبه‌ت زانا و سه‌رگه‌وره و ناوداره‌کانیان له دورگه‌ی عه‌ره‌ب و دهره‌وه‌شی، زۆر کتیبیش ده‌رباره‌ی نووسراوه به‌کورتی و به‌دریژی،

زۆر پووه‌وه باسی شیخی کردووه، هه‌روه‌ها له ده‌ره‌وه‌ی دورگه‌ی عه‌ره‌ب دکتۆر (أحمد أمين) له کتیبی (زعماء الإصلاح) به دادگه‌رانه باسی له شیخ کردووه، یه‌کیکی تریش له‌وانه مامۆستای گه‌وره (مسعود الندوي)یه، شیخی به چاکسازی سته‌م لیکراو ناوبردووه، زۆر به جوانیش ده‌رباره‌ی ژیا‌نی ئه‌و پیاوه نویسیوتی، هه‌روه‌ها یه‌کیکی تر له‌وانه‌ی له‌سه‌رده‌می شیخدا ژیاون و له‌سه‌ر بانگه‌وازه‌که‌یان نویسیوه (الأمیر محمد بن اسماعیل الصنعانی)ه، که زۆر خوشحال بوو به بانگه‌وازه‌که‌ی شیخ و سوپاسی خوای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کرد، به‌هه‌مان شیوه زانای گه‌وره (محمد بن علي الشوکاني) خاوه‌نی کتیبی (نیل الاوطار) له‌سه‌ر شیخ (محمد بن عبدالوهاب) نویسنی بووه و، به‌بۆنه‌ی مردنیشیه‌وه هۆنراوه‌ی کاریگه‌ری نویسیوه، جگه له‌مانه‌ش

مامۆستا و نووسه‌رانی زۆری تریش دهرباره‌ی شیخ شتیان نووسیوه، خوینه‌ران و زانایان ئه‌و نووسه‌ره دهناسن، به‌هۆی ئه‌وه‌شه‌وه که زۆریک له خه‌لکی زانیاری ته‌واو نازانن دهرباره‌ی ئه‌م پیاوه، به‌باشم زانی به‌شداری بکه‌م له ناساندن و دهرخستنی کاره‌جوانه‌کانی له بانگه‌واز و جیهادی راسته‌قینه، هه‌روه‌ها هه‌ندی لیکدانه‌وه بکه‌م له و شتانه‌ی که ده‌یزانم دهرباره‌ی ئه‌م پێشه‌وايه، بۆئه‌وه‌ی بپیته به‌رچاو پوونی بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که گومانیکێ له‌لا درووست بووه، سه‌باره‌ت به‌ ژیان و بانگه‌وازی.

ی‌ه‌کیکه له‌وانه‌ش که نووسینیان کاریگه‌ری خۆی بووه
دهرباره‌ی شیخ (سیدی محمد بن الحسن الحجوي الثعالبي)ه،
گرنگریشی له‌وه‌دایه‌ گه‌ ئه‌و کۆمه‌له‌ وانه له (نادی الحبانیه
الادبی) و تراوه‌ته‌وه له شاری فاس له ساڵی 1336 ک،
دواتریش بوو به‌ بابه‌تیکێ ئه‌کادیمی.

بۆچوونی پەسەند دەربارە ی لەدایک بوونی ئەم
پیشەوایە ئەوەیە کە لە ساڵی (1115 ک)
(1704 ز) لەدایک بوو، بۆچوونیکێ ترههیه کە
لە ساڵی (1111 ک) لەدایک بوو، بەلام
بۆچوونی یەکەم راست ترە، لە عویەینە کە
شوینی لەدایکبوونیتێ لەسەر دەستی باوکی
فیژی زانستەکان بوو، عویەینە ناوچەیه کە لە
یەمامە لە نەجد کە دەکەوێتە باکووری پۆژئاوای
شاری ریاز بە دووری حەفتا کیلۆمەتر،
بەشیوەیه کی باش لەوی پەرورده بوو و هەر لە
سەرەتای تەمەنییەو قورئانی خویند و کۆششی
دەکرد بۆ تیگەیشتن و فیژیبون لەلای باوکی کە
زانا و شەرع ناسیکێ گەرە بوو، [□] هەرودها
قازی ئەو ناوچەیه ش بوو، لە سەرەتای تەمەنی

[□] ژیاننامە ی باس کراوہ لە کتیبی الفکر السامی بە ژمارە
(1007) لاپەرە (195) بەشی چوار.

لاویٹی حہ جی کردوہ و، چوہ لای ہندیٰ لہ
زانایانی حہ رمی پرۆزی مہ ککہ، ئینجا پویکرده
مہ دینہ سہ لات و سہ لامی خوا لہ سہ ر
جینشینہ کہی بیٹ، لہ وی لہ گہ ل زاناکاندا
کۆبوویہ وہ و، بۆ ماوہ یہ ک تئیدا مایہ وہ و،
زانستیشی لہ دوو زانای بہ ناوبانگی گہ ورہ ی ئہ و
سہ رده می مہ دینہ وہ رگرت، کہ بریتی بوو لہ
عہ بدلولای کوری ئیبراہیمی کوری سہ یفی
نہ جدی، کہ باوکی دانہ ری کتیبی (العذب الفاض
في علم الفرائض) بوو، ہہ روہا زانستی وہ رگرت
لہ مامۆستای گہ ورہ (محمد حیاة السندي) لہ
شاری مہ دینہ، لہ وانہ شہ لہ زانای تریش زانستی
وہ رگرت بیٹ کہ ئیمہ نہ زانین.

ئینجا پویکرده عیراق بۆ فیربوونی زانست،
سہ رتا چوہ بہ صرہ لہ گہ ل زاناکاندا کۆبوویہ وہ
و زانستی لیوہ رگرتن، لہ وییش بہ ئاشکرای

بانگه‌وازی ده‌کرد بۆ یه‌کتاپه‌رستی و خه‌لکی بۆ کارکردن به‌سوننه‌ت بانگ ده‌کرد.

بۆ موسولمانان پروونیشی کرده‌وه که پیویسته له‌سه‌ریان ئایینیان له‌قورئان و سوننه‌تی پییغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌ربگرن، له‌م باره‌شه‌وه وتووێژ و قسه‌وباسی له‌گه‌ڵ زاناکانی ئه‌و ناوچه‌یه ئه‌نجامدا، یه‌کیک له‌مامۆستاکانی له‌وئ ناوی (محمد المجموعی) بوو، خه‌لکی له‌دژی هه‌لسان و، ئازاری ئه‌و و (شیخ محمد عبدالوهاب)یشیاندا، بۆیه‌ بریاری دا‌پوو بکاته‌شام، به‌لام به‌هۆی که‌م درامه‌تیه‌وه نه‌یتوانی، بۆیه‌ له‌به‌صره‌وه به‌ره‌و زوبه‌یر و له‌وییشه‌وه‌ پوشت بۆ (احساء) و له‌گه‌ڵ زاناکاندا له‌وئ کۆبوویه‌وه و ده‌رباره‌ی هه‌ندیک له‌مه‌سه‌له‌کانی (اصول الدین) تووێژی کرد، ئینجا به‌پیکه‌وت به‌ره‌و ناوچه‌ی (حریملا) له‌په‌نجاکانی سه‌ده‌ی دوانه‌یه‌مدا، چونکه‌ باوکی قازی

عویه‌ینه بوو، له‌گه‌ل فه‌رمانره‌واکه‌شیدا هه‌ندی ناکۆکی که‌وتبووه نیوانیان، بۆیه رۆشت بۆ (حریملا) له‌سالی (1139 ک) جا شیخ موحه‌ممه‌د چوو له‌سالی له‌وای باوکی له‌وای بۆیه پیده‌چیت له‌سالی (1140) گه‌یشتبیتته (حریملا)، یان که‌میک پاش ئه‌و ساله، له‌وای نیشته‌جی بوو و سه‌رقالی زانست و فی‌رکردن و بانگه‌واز بوو تا‌کو له‌دونیا ده‌رچوونی باوکی له‌سالی (1153 ک)، له‌وکاته‌هه‌رۆبه‌رووی هه‌ندی‌ک خراپه‌ و ده‌ست درێژی بوو له‌لایه‌ن که‌سانیک له‌دانشتوانی ئه‌و ناوچه‌یه، ده‌لینیش هه‌ندی له‌وانه‌ ویستیان بیکۆژن... پاشان شیخ کۆچی کرد به‌ره‌و ناوچه‌ی عویه‌ینه، هۆکاری هه‌لچوونی ئه‌و خه‌لکه‌ نادانانه‌ش له‌دژی شیخ ئه‌وه‌ بوو که‌ فه‌رمانی به‌چاکه‌ ده‌کرد و نه‌هی له‌خراپه‌ ده‌کرد و، به‌رپرسیانی هانده‌دا که‌ سزای تاوانباران بده‌ن که‌

ده‌ست دریژی ده‌که‌نه‌سه‌ر خه‌لکیدا به‌ دزی و تالانی و نازاردان، جا تا‌قمیکی خراپه‌کار بوو به‌ کویله‌کان (العبید) ده‌ناسران له‌وی، کاتی‌ک که‌ زانیان شیخ له‌ دژیانه و به‌ کرده‌وه‌کانیان پازی نابیت و، هانی به‌رپرسان له‌ دژیان ده‌دات، بویه‌ ئه‌وانه و یستیان شیخ موحه‌ممه‌د بکوژن، به‌لام خوی‌گه‌وره‌ پاراستی و پویش‌ت به‌ره‌و ده‌قه‌ری عویه‌ینه، که‌ سه‌روکه‌که‌ی له‌و سه‌رده‌مه (عثمان بن محمد بن معمر) بوو، له‌ راستیدا پیشوازی گه‌رمی لی‌کرد و میوانداری کرد، پییشی وت: هه‌سه و بانگه‌واز بکه‌ بو‌ لای خوی‌گه‌وره و ئیمه‌ش له‌گه‌لتداین وکومه‌کیت ده‌که‌ین، بویه‌ شیخ ده‌ستی کرده‌ ئاموژگاری کردن و فی‌کردنی خه‌لکی و ناوبانگی په‌یدا‌کرد له‌و ده‌قه‌ره و، خه‌لکی له‌ گونده‌کانی ده‌ورووبه‌ره‌وه ده‌هاتنه‌ لای.

پوژیک شیخ بہ سہرؤکی عویہینہی وت: وەرہ با
گومہزی گورہکہی زہیدی کوری خہتتاب
بروخینین رہزای خوی لیبیت، چونکہ خوی
گورہ پازی نابیت بہوہی کہ خہلکی دہیکہن لہ
دہوری ئہو گورہ، پیغہمبہری خوایش ﷺ
درووست کردنی ہموو بونیادیکی لہسہر گور
قہدہغہ کردوہ، ہروہہا قہدہغہشی کردوہ
کہ مزگہوتیان لہسہر درووست بکریت، ئہو
گومہزہش بیروباوہری خہلکی تیکداوہ و، بووہتہ
مایہی ہاوہل بو خوا دانان، بویہ پیویستہ
بروخینریت، سہرؤکی عویہینہ وتی: من دہترسم
خہلکی گوندی جوبہیلہ کہ نزیک گورہکہن،
ہہلچن و بہو کارہ پازی نہبن، ئیتر فہرمانرہوا
عوسمان و شیخ موحمہد لہگہل شہش سہد
چہکار دہرچوون بہ مہبہستی پوخاندنی
گومہزہکہ.

کاتیك نزيك بوونه‌وه، خه‌لکی ئەو گونده
ده‌رچوون بو به‌رگری کردن له گومه‌زه‌که، به‌لام
کاتیك سوپاکه‌یان بینی پاشگه‌ز بوونه‌وه، شیخ و
ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لی بوون ده‌ستیان کرده پرووخاندنی
گومه‌زه‌که و، خوای گه‌وره ئەو کاره چاکه‌ی له
سه‌ر ده‌ستی شیخ (محمد بن عبدالوهاب) به
ئه‌نجام گه‌یان.

جا با ئیستا کورته‌یه‌ک ده‌رباره‌ی نه‌جد پیش
هاتنی شیخ باس بکه‌ین هه‌روه‌ها باسی هوکاری
بانگه‌واز کردنی شیخ بکه‌ین له‌وی.

خه‌لکی نه‌جد له‌پیش هاتنی شیخ له‌ حاله‌تیکه
خراپدا بوون که هیچ ئیمانداریک به‌و حاله‌ پازی
نابیت، شیرکی گه‌وره‌یان تیدا په‌یدا بوو و
بلاوه‌شی کردبوو، ته‌نانه‌ت گومه‌ز و دار و به‌رد و
شتی تر ده‌په‌رستران، هه‌روه‌ها که‌سانیک به‌ناو
ئه‌ولیا، که له‌ بنچینه‌دا شیت و گه‌مژه بوون

دەپەرستەران، ئینجا جادووگەر و فالچی لەو ناوچە یە تەشەنەیان کردبوو، پرسسیاریان لێدەکرا و، کەسێش نەکوژی لەو بارودۆخە ناپەرەوایە نەدەکرد، خەلکی بەگشتی بایەخدانیان بە دونیاوێ بەسەر زالی بوو، بە دەگمەنیش دەبینرا کەسێک پشتگیری ئایینی خوا بکات، بەهەمان شیۆه لە هەردوو حەرەمی پیروژدا و لە یەمەن، شیرک و بونیاد لەسەر گۆر درووست کردن بلاو بوویەو، هاوار بە ئەولیا دەکرا، لە یەمەنیش لەم چەشنە کارانە زۆر بوون، هەرودەها لە ناوچەکانی نەجد قەبر و ئەشکەوت و دار و درەخت و شییت و ناتەواو هەموو ئەوانە بە پیروژ دادەنران و هاواریان پێ دەکرا، بە هەمان شیۆه بە نەجددا هاوارکردن بە جنۆکە و داواکردنی یارمەتی لێیان و قوربانی کردن بۆیان و شتی لەو جۆرە تەشەنە ی کردبوو.

کاتیڤ شیخ (محمد بن عبدالوهاب) هه‌موو ئه‌و تاوانانه‌ی بینی به‌و شیوه‌ له‌ناو خه‌لکیدا بلاوه‌ی کردوو و که‌سیش نیه‌ له‌ دژی راوه‌ستی، برپاریدا ئارام بگریت له‌سه‌ر بانگه‌واز کردن و ده‌ست بکات به‌ جیهاد کردن، بویه‌ کوششی کرد له‌ فی‌ر کردن و ئامۆژگاری کردنی خه‌لکی له‌و ماوه‌ی که‌ له‌ عویه‌ینه‌ بوو، نامه‌ی بو‌ زانایان ده‌نووسی و قسه‌ی له‌گه‌ل‌ ده‌رکردن، به‌ ئومیدی ئه‌وه‌ی پشتگیری لی‌ بکه‌ن و، له‌دژی ئه‌و شیرک و کاره‌ پرپووچانه‌ راوه‌ستن، زۆریکیش له‌و زانایانه‌ به‌ده‌نگی بانگه‌وازه‌که‌ی شیخ موحه‌ممه‌ده‌وه‌ هاتن له‌ زانایانی هه‌ردوو چه‌ره‌می پیروژ و، یه‌مه‌ن و شوینانی تر، به‌لام هه‌ندیکی تر ناره‌زاییان ده‌ربری و، ده‌ستیان کرد به‌ ناشیرین کردن شیخ و ناوزپاندنی، ئه‌وانه‌ش نه‌فام بوون و له‌تایینی خوا و بیئاگا بوون، ته‌نها ئه‌وه‌یان ده‌زانی که‌

باوباپیریان لہ سہری بوونہ لہ نہ فامی و گومپرایمی و شیرک و بیدعہ و، شتی بیٰ بنچینہ، و ہکو خوی گہورہ دہ فہ رمویت: (إِنَّا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ ءَآثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ).

دہستہ یہ کی تریش ہہ بوون کہ گویہ زانا بوون بہرپہرچی شیخیان دہ دایہ وہ و لہ پرووی پادہ وہستان لہ پرووی سہرکہ شی و ئیرہ بیہ وہ، نہ وہک خہ لکی عہ وام بلین: ئہ وہ ئیوہ پیشتر بوچی لہ م شتانہ وریاتان نہ دہ کردینہ وہ؟! بوچی کوری (عبدالوہاب) شتیکی راست و پڑہوی ہیئا و، ئیوہ ش زانان و، ئہ و ناہہ قہ تان پیڑانہ دہ گہ یاندین؟ ئہ وانیش ئیرہ بیان دہ برد و شہرمیان کرد لہ عہ وامی خہ لکی، بوہ لہ پرووی شیخ پڑاہستان و، شتی ہہ نووکہ بیان بہ سہر دواخر اودا ہہ لہ بڑارد، لہ وہ شدا شوینکہ وتووی

جولوہ کہ کان بوون کہ دونیا یان ہہ لَبژاردہ سہر
 دوارپوژدا، خوی گہورہ سہ لامہ تمان بکات.
 بہ لام شیخ ئارامی گرت و کوششی کرد له
 بانگہ واز کردن و، ہندی له زانا و ناودارانی له
 ناوخوی دورگہی عہ رہب و دہرہ وہی ہانیان داو
 پشتگیریان کرد، ئہ ویش بریاری خوی داو پشتی
 بہ پہرہ ردگاری خوی بہست، دہستی کرد بہ
 خویندہنہ وہ و لیکولینہ وہی کتیبی بہ سوود،
 پیش ئہ وانہش باہہ خی زوری دایہ قورئان و،
 دہستیکی بالای بوو له لیکدانہ وہی قورئانی
 پیروز و، حوکم و ہرگرتن له ئایہ تہکانی و گرنگی
 زوریدا بہ ژیاننامہ ی پیغمبہر ﷺ و ہاوہ لانی
 پزای خویان لیبت، له و بارہ وہ زور کوششی
 دہ کرد و ورد دہ بوویہ وہ و، بہ پشوویہ کی
 دریژہ وہ کاری دہ کرد و، سوور بوو له سہر
 بلاوکردنہ وہی بانگہ وازہ کہی له نیوان خہ لکیدا و،

نامه‌ی بۆ زاناو سه‌رکرده‌کان ده‌نووسی له‌و باره‌وه، بۆیه‌خوا‌ی گه‌وره‌ئا‌واته‌چاکه‌کانی بۆ به‌دی هی‌نا و، ئه‌وی کرد به‌هۆکارێک بۆ بلا‌وبوونه‌وه‌ی بانگه‌واز و، هه‌ق و پاستی پی‌جی‌گیر کرد و، که‌سانێکی بۆ په‌خساند یارمه‌تیان دا له‌ئێرک و کاره‌کانی و، مه‌سه‌له‌که‌ی به‌هه‌موو لایه‌کدا بلا‌وبوو‌یه‌وه، شی‌خ له‌بانگه‌وازه‌که‌یدا هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌عو‌یه‌ینه، پاشان برپاری دا ده‌ست بکات به‌جی‌به‌جی‌کردنی هه‌نگاوی کرده‌یی و، شو‌ینه‌واره‌کانی ها‌وه‌ل بۆ خوا برپاردان له‌نیو به‌ریت، بۆیه‌به‌ده‌ستی خۆی و به‌گو‌یره‌ی توانا ده‌ستی کرده‌جی‌به‌جی‌کردنی ئه‌و کاره‌.

شی‌خ به‌فه‌رمان‌په‌وا (عثمان بن معمر)ی وت: پی‌ویسته‌ئ‌ه‌و گومه‌زه‌ی سه‌ر گو‌په‌که‌ی زه‌ید بر‌وخینین، زه‌یدی کورپی خه‌تتاب په‌زای خوا‌ی لی‌بی‌ت برای عومه‌ری کورپی خه‌تتابه‌ په‌زای خوا‌ی

لیبیت، یہ کیکیش بوو له و شهیدانہ ی کہ له
 جہنگی دژی موسہ یلہ مہ ی درؤزندا شهید بوو له
 سالی (12 ک)، جا ہر له و جیگہ ی تییدا کوژرا
 ئہ و گومہ زہ له سہر گوڑہ کہ ی درووست کرا، وہ کو
 دہ گپرنہ وہ له وانہ شه گوڑی کہ سیکی تر بیت،
 ہہرچونیک بیت ئہ و فہرمانرہ وایہ پشتگیری له
 شیخ کرد و، گومہ زہ کہ روخینرا و، ہہندی گوڑی
 تریش ہہ بوو له وانہ گوڑی (ضرار بن الأزور) کہ
 ئہ ویش گومہ زیکی له سہر بوو، ئہ ویش بہ ہمان
 شیوہ روخینرا و، خوی گہ ورہ له نیوی برد،
 ہہرہ ہا دار و درہخت و شتی تر بوو
 دہ پہرسترا، بویہ له نیو بران و خہ لکی لی وریا
 کرانہ وہ.

مہ بہ ستمان له وہ یہ بلین شیخ رحمتی خوی
 لیبیت بہ ردہ وام بوو له بانگہ وازہ کہ یدا له گوفتار
 و کردار، پاشان ئافرہ تیک ہاتہ لای و، دانیدا

به‌وه‌ی که داوین پیسی ئه‌نجام داوه، دانپیدانه‌ک‌ه‌شی چه‌ندجار دوویات کرده‌وه، شیخ پرسپاری ئه‌قلّ و هوشی ئه‌و ئافره‌ته‌ی کرد، وتیان له‌و باره‌وه کیشه‌ی نیه، کاتیک بینی سووره له‌سه‌ر دان پیدانانه‌که‌ی و، بینی که شوویشی کردوه، فه‌رمانی کرد که به‌ردباران بکریت، که خوی له‌و کاته‌دا قازی عویه‌ینه بوو، دوا‌ی پوو‌خاندنی گومه‌زه‌کان و په‌جم کردنی ئه‌و ئافره‌ته و، هه‌روه‌ها بانگه‌وازی بو ئایینی خوی گه‌وره ناوبانگی ده‌رکرد و، باسه‌که‌ی گه‌یشته فه‌رمان‌په‌وا‌ی (الاحساء) و ده‌وروبه‌ره‌کانی له (بنی خالد سلیمان بن عریعر الخالدي) ئه‌وان ترسان ئه‌م ناوده‌رکردوه مه‌سه‌له‌که‌ی تاکو بیّت گه‌وره‌تر بیته‌وه، بو‌یه نامه‌ی نووسی بو عوسمانی سه‌رکرده‌ی عویه‌ینه که شیخ موحه‌ممه‌د بکوژیّت و پیی وت: یان ده‌بیّت (محمد

بن عبدالوهاب) بکوژیت، یان ئەو خه‌رجیه‌ت که له ئیمه‌ی وهرده‌گریت لیّت ده‌برینه‌وه!! ئەو مه‌سه‌له‌یه‌ش زۆر ناخۆش بوو به‌لای عوسمانه‌وه، چونکه‌ داها‌تیکی ئالتوونی لی وهرده‌گرت و، ترسا ئە‌گه‌ر به‌ قسه‌ی نه‌کات ئەو داها‌ته‌ی لی بپ‌ریته‌وه، یان جه‌نگ له‌ دژی به‌ریا بکات، عوسمان به‌ شیخ موحه‌مه‌دی وت: ئەو فه‌رمان‌په‌وايه ئەمه‌وه‌ئه‌وه‌ی بو نووسیم، بی‌گومان ئیمه‌ش ئەو کاره‌ ناکه‌ین تو بکوژین، به‌لام له‌و فه‌رمان‌په‌وايه ده‌ترسین و توانای له‌پروو وه‌ستانیمان نیه، جا ئە‌گه‌ر له‌م ناوچه‌ ده‌رچووبایه‌یت چاکتر بوو، من بانگه‌واز بو ئایینی خوا ده‌که‌م و، ده‌مه‌ویّت (لا اله الا الله محمد رسول الله) بی‌ته‌دی، جا هه‌رکی ده‌ست به‌م ئایینه‌وه بگریّت و پشتگیری لی بکان و باوه‌ری پی به‌ینی، خوی گه‌وره‌ سه‌ری ده‌خات و ولاتی دوژمنه‌کانیشی پی ده‌سپ‌یریّت، به‌لام ئەو

فه‌رمانره‌وايه وتی: ئە‌ی شیخ موحه‌ممه‌د ئیمه
 توانای پروبه‌پروبوونه‌وه‌ی ئە‌ومان نیه‌ و، ناتوانین
 له‌ قسه‌ی ده‌رچین، بۆیه‌ شیخ ده‌رچوو له‌
 عویه‌ینه‌ به‌ره‌و ده‌قه‌ری (الدرعیة)، که‌ ده‌گیڤنه‌وه‌
 به‌ پیاده‌ پویشت و له‌کو‌تایی ئە‌و پوژده‌دا گه‌یشته‌
 ئە‌وی، چونکه‌ عوسمان هیچ‌ و‌لا‌خ‌یک‌ی پینه‌دا
 له‌سه‌ری ئە‌و گه‌شته‌ بکات، له‌وی بوو به‌ میوانی
 یه‌کیک له‌ پیاوچاکه‌کانی درعیه‌ که‌ (محمد بن
 سویلم‌ العرینی) پی‌ ده‌وترا، ده‌شگیڤنه‌وه‌ که‌ ئە‌و
 پیاوه‌ زۆر ترسا له‌ هاتنی شیخ بۆ مالیان و سه‌ر
 زه‌وی لی‌ ته‌نگ بوو، چونکه‌ له‌ (محمد بن سعود)
 فه‌رمانره‌وا‌ی درعیه‌ ده‌ترسا، به‌لام شیخ
 موحه‌ممه‌د پی‌ فه‌رموو مژده‌ت لی‌بیت و مه‌ترسه‌،
 ئە‌وه‌ی من بانگی خه‌لکی بۆ ده‌که‌م ئایینی خوايه‌
 و، خ‌وای گه‌وره‌ش ئایینی خ‌وی ده‌رده‌خات،
 ئینجا هه‌والی شیخ موحه‌ممه‌د گه‌یشته‌ سه‌رۆکی

درعیه و، ده‌گیڙنه‌وه له‌پښه‌ی خیزانه‌که‌یه‌وه ئه‌و هه‌واله‌ی زانی، چونکه پیاوړی‌کی خواناس چووبوه لای و هانی دا بوو که باسی (محمد بن عبدالوهاب) ی‌بو بکات و قایلی بکات به پشستگیری کردنی، ئه‌و ئا‌فره‌ته‌ش ئا‌فره‌تییکی خواناس و چاکه‌کار بوو، کاتیک موحه‌ممه‌دی کورپی سعود چووه لای خیزانه‌که‌ی پی‌وت: مژده‌ت لیبت بو ئه‌و ده‌ستکه‌وته گه‌وره‌یه، ئه‌وه ده‌ستکه‌وتیکه خوای گه‌وره بو‌ی نار‌دووی بانگ‌خو‌ازیک بو‌ ئایینی خوا بانگ‌واز بکات، به‌راستی ئه‌وه ده‌ستکه‌وتیکه مه‌زنه، په‌له بکه له پشستگیری کردنی و هه‌رگیز له‌و کاره دوودل مه‌به، سه‌رۆکی درعیه‌ش ئه‌و بو‌چوونه‌ی له خیزانه‌که‌ی وه‌رگرت، ده‌گیڙنه‌وه که هه‌ر خیزانه‌که‌ی بوو له‌گه‌ل چهند خواناسیک پیان‌وت: نا‌گونجیت ئه‌و بانگ بکه‌یته لای خوت، به‌لام جوان‌تره خوت بچیته لای و،

زانست و ئەو که سه‌ش که بانگه‌وازی بو ده‌کات
مه‌زن پراگریت، ئەویش به‌و بوچوونه قایل بوو و،
رپویشت بۆلای شیخ له‌مال (محمد بن سویلم) و،
سالوی لیکرد و قسه وگفتووگۆی له‌گه‌ل کرد، پیی
وت: ئە‌ی شیخ موحه‌مه‌د موژده‌ت لیبت به‌وه‌ی
که پشتگیریت ده‌که‌م و، له‌ ئاسایش و بیترسیدا
ده‌بیت له‌لام، شیخیش پیی وت: مژه له‌تۆش بیت
به‌سه‌رکه‌وتن و به‌ ده‌سه‌لات بوون و سه‌لامه‌تی،
ئ‌وه ئایینی خواجه، هه‌رکئ سه‌ری بخات
سه‌رده‌که‌وئ و، هه‌رکئ پشتگیری لیبکات خوی
گه‌وره‌ش پشتگیری لیده‌کات و، شوینه‌واری ئ‌و
کاره‌ت (انشاءالله) به‌زوویی ده‌بینیته‌وه‌.

وتی ئە‌ی شیخ من له‌سه‌ر ئایینی خوا و پیغه‌مبه‌ر
ﷺ جیهاد کردن له‌پیناوی خوی گه‌وره به‌یعتت
پی ده‌ده‌م، به‌لام ئە‌ترسم ئە‌گه‌ر ئیمه
پشتگیریتمان کرد و سه‌رمانخستیت و

سه‌رکه‌وتیته سه‌ر دوژمنه‌کانتدا، بچیته شوین و
 خاکیکی تر، وتی: له‌سه‌ر ئه‌وه به‌یعه‌تت لی
 وه‌رناگرم، به‌لکو به‌یعه‌ت له‌سه‌ر خوین و
 پروخاندن ده‌بیّت، هه‌رگیز له‌م ناوچه‌یه ده‌رناچم،
 ئیتر ئه‌ویش به‌یعه‌تی پی دا له‌سه‌ر سه‌رخستن و
 له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌درعیه بمینیتته‌وه و، یارمه‌تی
 سه‌رۆکی درعیه بدات و جیهاتی له‌گه‌ل بکات و
 تاکو خوای گه‌وره سه‌ری ده‌خات.

ئینجا خه‌لکی له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌هاتن به‌ره‌و
 درعیه، له‌عوینه‌وه، عه‌رقه‌وه، مه‌نفوحه‌وه، پریاز
 و شوینی تر، درعیه بوو به‌کوچگایه‌ک خه‌لکی
 له‌هه‌موو لایه‌که‌وه بو‌ی ده‌هاتن، باسی شیخ
 موحه‌ممه‌د له‌هه‌موو ده‌قه‌ره‌کان بلاوه‌ی کرد که
 خه‌ریکی بانگه‌واز و وانه‌وتنه‌وه‌یه. بو‌یه خه‌لکی
 به‌تاک و به‌کو ده‌هاتنه‌ لای شیخ و، ئه‌ویش
 به‌ئه‌ویه‌ری ریژداری و شکۆمه‌ندیه‌وه له‌درعیه

بوو، وانه‌کانی ریځ ده‌خست و له (عقائد) و قوئانی پیروژ و، ته‌فسیر و، شه‌رع و، ئوصول و، فه‌رمووده و، زاراو و، زانسته‌کانی عه‌ره‌بی و، میژوو و شتی تر، خه‌لکی له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌هاتنه لای و، لاوان و که‌سانی تریش زانستی لی فی‌رده‌بوون.

وانه و کورپی بوو بو خه‌لکی عه‌وام و خه‌لکی تایبه‌تیش، ئینجا ده‌ستی کرد به جیهاد کردن و نامه‌ی بو خه‌لکانیک نووسی بوئه‌وه‌ی بی‌نه ئه‌م گوره‌پانه و شیرک له ولاته‌که‌ی‌اندا له‌ناو ببه‌ن، له‌سه‌ره‌تایشه‌وه به خه‌لکی نه‌جد ده‌ستی پی‌کرد و، نووسراوی ئاراسته‌ی زاناو فه‌رمان‌په‌واکانی کرد، هه‌روه‌ها نامه‌ی نووسی بو زانایانی باشوور و، قه‌صیم و، هایل و، وه‌شم و، سه‌دیر و شوینی تر، به‌هه‌مان شیوه نووسراوی نارد بو زانایانی (الاحساء) و هه‌ردوو حه‌ره‌می مه‌ککه و مه‌دینه و،

زانایان له میسر و شام و عیراق هیندستان و یه‌مه‌ن و شوینی تر، هر به‌رده‌وامیش بوو له‌سه‌ر به‌لگه‌ هینانه‌وه، ئامۆژگاری کردنی خه‌لکی له‌و کارانه‌ی که تیکه‌وتبوون له شیرک و بیدعه، ئه‌وه‌ش واتای ئه‌وه‌ نیه که که‌س نه‌بوو پشتگیری ئایینی خوا بکات، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ ئایینی خۆی سه‌رده‌خات و، هه‌میشه‌ش ده‌سته‌یه‌ک هه‌ن له‌م ئوممه‌ته که له‌سه‌ر هه‌ق و راستین و خوای گه‌وره‌ش سه‌ریان ده‌خات وه‌کو له‌ فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاتوه، له زۆریک له ولاته‌کان دلسۆز و هه‌لگری ئیسلام هه‌بوو، به‌لام باسه‌که‌مان لی‌رده‌دا تاییه‌ته به‌ ناوچه‌ی نه‌جد که شه‌ر و خراپه و شیرک و بیدعه‌ی ئه‌وه‌نده‌ تیدا‌بوو که ته‌نها خوای گه‌وره‌ ئه‌ژماری ده‌زانیت، ئه‌مه له‌کاتی‌کدا بوو زانای چاکیشی تیدا بوو، به‌لام خوای گه‌وره‌ بۆی نه‌نوو‌سیبوون که به‌ باشترین

شیوه بهو بانگه‌وازه هه‌لسن، هه‌روه‌ها له یه‌مه‌ن و شوینی تریش بانگه‌واز هه‌بوون بو ریگی راستی له‌لام له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌ك ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ی شیخ موحه‌ممه‌دی کورپی عه‌بدولوه‌هابیان به‌ده‌ست نه‌هینا، له‌وانه:

- نه‌په‌خساندنی یارمه‌تیده‌ریکی باش بو ئه‌و زانایه.

- ئارام نه‌گرتنی ئه‌و که‌سانه له‌سه‌ر ئازار و نارپه‌حه‌تی، بانگه‌واز کردن بو دینی خوا.

- که‌می زانست که‌ توانای ئاراسته‌کردنی خه‌لکیان هه‌بیته به‌ شیوازی جوان و گونجاو و، ئامۆژگاریکردنیان به‌ وشه و برگی شیوا.

- هۆکاری تریش هه‌بوون.

ئینجا به‌هۆی ئه‌و هه‌موو ئالوگۆر کردنی نامه و جیهاده‌وه که‌ باسمان کرد، ناوبانگی شیخ به

هه‌موو لایه‌کدا بلأوه‌ی کرد، بانگه‌وازه‌که‌شی ناسرا و، نامه‌کانیشی گه‌یشته‌ده‌ستی زانایان له ناوحو و ده‌ره‌وه‌ی دورگه‌ی عه‌ره‌ب، خه‌لکانیکی زۆریش له هیندستان و، ئەنده‌نوسیا و، ئەفغانستان و، ئەفریقا و، مه‌غریب و، میسر و، شام و، عیراق کاریگه‌ر بوون به‌م بانگه‌وازه‌ی شیخ موحه‌ممه‌د.

که‌سانیکی زۆریش هه‌بوون بانگه‌وازیان ده‌کرد بۆ ئایینی خوای گه‌وره، جا کاتی باسی شیخیان پیگه‌یشت چالاکتر و به‌هیزتر بوونه‌وه و، ناوبانگیان ده‌رکرد.

له‌م پۆژگاره‌ی دواییدا کتیب و نامیلکه و ژیاننامه‌ی شیخ موحه‌ممه‌د چاپکران، به‌شیوه‌یه‌ک که له زۆربه‌ی ولاته‌کاندا ناسرا، بیگومان هه‌موو نیعمه‌تیکیش که‌سیک هه‌یه‌هه‌سوودی پی‌ببات، هه‌موو بانگه‌وازیکیش ناحه‌زی زۆری هه‌یه، وه‌کو

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ

نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى

بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ

فَذَرَّهُمْ وَمَا يَقْتُرُونَ) بویه پاش ئەم

ناوده‌رکردنه‌ی شیخ زۆرئیک له‌ ناحه‌زان و

دوژمنانی شیخ ده‌رکه‌وتن و، بوونیش به‌ دوو

به‌شه‌وه: به‌شیکیان به‌ناوی زانست و ئایینه‌وه

دژایه‌تیان ده‌کرد، به‌شیکیشیان به‌ناو

سیاسه‌ته‌وه، به‌لام له‌ژیر په‌رده‌ی زانستدا خۆیان

حه‌شار دابوو، ئەو هه‌له‌شیان قۆستبوویه‌وه که

هه‌ندیك له‌و زانایانه‌ دژ به‌ شیخ بوون و،

ده‌یانووت له‌سه‌ر هه‌ق نیه‌ و...هتد

له‌و کاته‌شدا شیخ هه‌ر به‌رده‌وام له‌ بانگه‌واز و،

پرواندنه‌وه‌ی گومان و، پروونکردنه‌وه‌ی به‌لگه‌ و،

پێپیشاندانی خه‌لکی بۆ راستیه‌کان بوو به‌و

شیوه‌ی که له قورئان و سوننه‌تدا باس کراون،
جاری واشبوو ده‌یانووت شیخ له خه‌واربجه‌کانه،
یان ده‌یانووت له یه‌کده‌نگی موسولمانان لایداه
و، خۆی به موجته‌هید ده‌زانیت و، گوئی به
زانایانی پاش خۆی نادات، تۆمه‌تی تریش ده‌درایه
پالی، ئه‌وه‌ش به‌هۆی که‌م زانستی بوو،
ده‌سته‌یه‌کی تریش دژایه‌تیان ده‌کرد به‌هۆی
ترسانیان له له‌نیوچوونی پله‌وپایه‌کانیان.

ناحه‌زانیش له‌راستیدا ده‌بنه‌ سی به‌شه‌وه:

- هه‌ندی زانای سه‌رلیشیواو که هه‌ق به
ناهه‌ق ده‌بینن و، ناهه‌ق به هه‌ق ده‌بینن
و، باوه‌ریان هه‌یه به درووست کردنی
بونیا‌ده‌سه‌ر گوپ و، درووست کردنی
مزگه‌وت له‌سه‌ری و، هاوارپیکردن و شتی
له‌و شیوه.

واش ده‌زانی هه‌رکۆی نکۆلی له‌و کارانه بکات رقی
له‌ پیاوچاکانه و، دوژمنی ئه‌ولیاکانه .

- هه‌ندیکی تر هه‌ن پێیان ده‌وتریت زانا،
به‌لام نه‌یاننوانیوه شیخ موحه‌ممه‌د
بناسن، ئاگه‌داری ئه‌و هه‌قه بن که پێی
بوو، له‌وه‌شدا ئه‌وان لاساییکه‌ره‌وه‌ی
که‌سانی تر بوون له‌ گومپراکان و، باوه‌ریان
به‌وانه کرد گوايه (محمد بن عبدالوهاب)
دژایه‌تی پیاوچاکان و ئه‌ولیاکان ده‌کات
و، یان نکۆلی له‌ که‌رامه‌ته‌کانیان ده‌کات،
بۆیه ئه‌وانیش تانه‌و ته‌شه‌ریان ئاراسته‌ی
شیخ کرد و، خه‌لکیا لی وریا ده‌کرده‌وه .

- به‌شیکی تریش له‌ پله‌وپایه‌ی خۆیان
ده‌ترسان و دژایه‌تیان ده‌کرد، نه‌وه‌ک
ده‌ستی لایه‌نگرانی بانگه‌وازی ئیسلامیان

پی بگات و، له پلہ وپایہ کانیان بیانہیننہ
خوارہ وہ.

شہرہ قسه و مشت و مپر ہر بہ بہرہ وامی
مایہ وہ لہ نیوان شیخ و ناحہ زانیدا، نووسراویان
نالوگور دہ کرد، رہ خنہ یان لیدہ گرت و ئہ ویش
بہرہ رچی دہ دانہ وہ، تاکو کومہ لیکی زور لہ و
نامانہ کورایہ وہ و، لہ چہ ندین جلددا دواتر
چاپکرا سوپاس بو خوا، شیخ ہر بہرہ وام بوو
لہ بانگہ وازکردن و جیہاد کردن، موحه ممہدی
کوری سعودیش کہ سہرؤکی درعیہ و، باپیری
باپیرہی بنہ مالہی دہ سہ لاتدارانی سعود بوو، ہر
بہرہ وام بوو لہ یارمہ تی دانی و، ئالای جیہادی
ہر لہ سالی 1158 ک بہر زکرده وہ، جیہادی بہ
شمشیر دہست پی کرد، ئینجا بہ قسه و
پوونکردنہ وہ و بہ لگہ، بانگہ وازیش ہر بہرہ وام
بوو لہ گہل جیہادی شمشیردا، ئاشکرایشہ کہ

ئه‌گه‌ر بانگخواز هیزیکه‌ی نه‌بیته‌ که هه‌قی پی
 سه‌ربخات و پی‌جیبه‌جی بکات ئه‌و بانگه‌وازه‌ی
 کپ ده‌بیته‌وه، بیگومان چه‌ک و هیزیش کاریگه‌ری
 زوری هه‌یه‌ له‌ بلاوکردنه‌وه‌ی بانگه‌واز و سه‌رکوت
 کردنی نه‌یاران، پشتگیریکردنی هه‌ق و، وه‌کو
 خوی‌گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئیت: (أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا
 بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ
 لِيُقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ
 شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
 بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ).

خوی‌گه‌وره‌ پوونی کردووه‌ته‌وه‌ که که
 پیغه‌مبه‌رانی به‌ به‌لگه‌ی پوون و ئاشکرا په‌وانه
 کردووه‌، به‌مه‌به‌ستی ده‌رخستنی هه‌ق و،
 پووچه‌ل‌کردنه‌وه‌ی ناهه‌ق، هه‌روه‌ها کتیی
 له‌گه‌ل‌پیغه‌مبه‌راندا دابه‌زاندووه‌، که‌ پینوینی و

پووناكى تىدايه و، دادگه ريشى بۆ دابه زاندوون
بوئەوهى مافى زۆرلىكراو له زۆردار وه ربگريته وه
و، ههقى پى سەربخريت و، خەلكيش له ژير
پۆشناييدا مامەلە بگەن، ههروهه ئاسنى
دابه زاندووه كه هيز و تونديهكى زۆرى تىدايه بۆ
ئەو كه سانهى كه سەريچى له پىگهى راستى
دەكەن، ئاسن بۆ ئەو كه سەيه كه بهلگه بى
سووده له گەلدا.

ئەوهيه چاره سەرى بيمارى هه موو نه فاميك،
ئەوه شه چاره سەرى دەردى كوشنده له لايەن
هه موو كه سىكى دادگه ره وه، كه سى هوشمەند و
خاوهن فيترهتى تهواو له بهلگه سوود
وهرده گريت و، ههق و راستى قبول دەكات،
بهلام كه سى سته مكار كه شوينكه وتووى
ئاره زووى خويهتى، شمشير نه بيت هيج
نايگريته وه، بۆيه شىخ موحه مەد چالاک بوويه وه

له بانگه‌واز و جیهاد کردن، لایه‌نگرانیشی له
بنه‌ماله‌ی سعود کۆمه‌کیان ده‌کرد، خوای گه‌وره
گۆرپیان بۆ پرووناک و به‌رین بکاته‌وه ئه‌وان له
سال‌ی 1206 ی کوچیه‌وه به‌رده‌وام بوون له
جیهاد کردن تا‌کو نزیکه‌ی په‌نجا سال، تا ئه‌و
کاته‌ی خه‌لکی پابه‌ند بوون به‌ گویّ رایه‌لی یه‌وه
و، چوونه ئایینی خوای گه‌وره و، گومه‌زه‌کانیان
پرووخاند و، ئه‌و مزگه‌وتانه‌ش که له‌سه‌ر گۆرپه‌کان
درووست کرابوون لابران و، حوکمیان به‌ شه‌رعی
خوا کرد و، وازیان هینا له حوکم کردن به
بۆچوونی باوباپیران و یاساوپرسیا‌کانیان و،
گه‌رانه‌وه بۆ ریگه‌ی راست و، مزگه‌وته‌کان به‌ نویژ
ئاوه‌دان کرانه‌وه و، بازنه‌کانی زانست فراوان
بوویه‌وه و، زه‌کات ده‌رده‌کرا و، له په‌مه‌زاندان
خه‌لکی به‌پۆژوو ده‌بوون به‌و شیوه‌ی شه‌رعی خوا
فه‌رمانی له‌سه‌ره، هه‌روه‌ها فه‌رمان به‌ چاکه و،

قه‌ده‌غه‌کردنی خراپه په‌یدابوو، ئاسایش و
 هیمنیش به‌رقه‌رار بوو له‌نیوان شار و لادی و
 ریگه‌وبان و شوینه‌کاندا، عه‌ره‌به
 بیاباننشینه‌کانیش له‌سنووری خویاندا پاره‌ستان
 و، شیخ بانگه‌وازی له‌نیوانیاندا بلاوکرده‌وه،
 هه‌روه‌ها هه‌لسا به‌ناردنی مامۆستا و ری
 پیشانده‌ر و دادوهر بۆ شار و بیابانه‌کان، له‌پاش
 له‌دونیا ده‌رچوونی شیخ موحه‌ممه‌د په‌حمه‌تی
 خوای لیبیت، کور و کوره‌زا و قوتابیه‌کانی،
 هه‌روه‌ها لایه‌نگرانی بانگه‌واز و جیهاد، له
 سه‌رووی هه‌مووشیانه‌وه پیشه‌وا (عبدالعزیز بن
 محمد) و مامۆستایان (حسن بن محمد، علی بن
 محمد، ابراهیم بن محمد) له‌کورپه‌زاکانیشی
 مامۆستایان (عبدالرحمن بن حسین، علی بن
 حسین، سلیمان بن عبدالله بن محمد) و، له
 قوتابیه‌کانیشی مامۆستایان (حمد بن ناصر بن

معمر) و، که‌سانیک‌ی ژۆر له زانایانی (الدرعیة) و که‌سانی تر، هر به‌رده‌وانم بوون له بانگه‌واز و جیهاد کردن و بلاوکردنه‌وه‌ی ئایینی خوای گه‌وره و، نووسینیان بلاوده‌کرده‌وه و، جیهادی دوژمنانیان ده‌کرد، که له راستیدا ئه‌و دوژمنانه هیچیان نه‌بوو له‌دژی شیخ و لایه‌نگرانی جگه له‌وه‌ی که بانگه‌واز ده‌که‌ن بۆ په‌چاوکردنی ته‌واو بۆ ئایینی ئیسلام و، گومه‌ز و مزگه‌وتی سه‌ر گۆره‌کان ده‌پوو‌خینن و، داوا ده‌که‌ن شه‌رعی خوای گه‌وره کاری پئی بکریت و، سزاکان جیبه‌جی ده‌که‌ن.

به‌کورتی: پینمایی خه‌لکیان ده‌کرد بۆ یه‌کتاپه‌رستی خوای گه‌وره و، خه‌لکیان وریا ده‌کرده‌وه له شیرک و هه‌موو ریگه‌یه‌ک که ببیته مایه‌ی هاوبه‌ش بۆ خوا دانان و، موسولمانیان وابه‌سته کرد به کارکردن به شه‌ریعه‌تی خوای

گه‌وره، هه‌رکه‌سیکیش له‌سه‌ر شیرک به‌رده‌وام بووبایه و، گوپی به‌ ئامۆژگاری و پوون کردنه‌وه نه‌دایه، جیهادیان له‌دژی ده‌کرد و ده‌چوونه‌سه‌ر خاک و ولاتی تاکو ده‌گه‌پرایه‌وه سه‌ر هه‌ق، هه‌روه‌ها خه‌لکیان ئاگه‌دار ده‌کرده‌وه له‌بیدعه و شتی بی‌ بنه‌ما که‌ خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی پی‌ نه‌کردوه، وه‌کو بونیاد درووست کردن له‌سه‌ر گوپه‌کان و، گومه‌ز بو‌ دانانیان و، چوونه‌ لای‌ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ سته‌مکار و تاغوتن و، یان پرسیار کردن له‌ جادووگه‌ر و فالچی و که‌سانی له‌و شیوه، خوای گه‌وره‌ هه‌موو ئه‌و شته‌ نارپه‌وایانه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ موحه‌ممه‌دی کوری عه‌بدولوه‌هاب په‌حمه‌تی خوای لیبیت لابرده‌.

مزه‌گه‌وته‌کان به‌ فیژکردنی قورئان و سوننه‌ت و میژووی ئیسلامی و زانسته‌کانی عه‌ره‌بی ئاوه‌دان کرانه‌وه، خه‌لکی سه‌رقال بووبوون به‌ زانسته‌ت و

بانگەواز و ئامۆزگارى، خەلكانىكىش ھاوكات خەرىكى كاروبارى خۆيان بوون لە كىلگە و پيشەسازى و بازرگانى و شتى تر، جارىك بۆ ئايين و جارىك بۆ دونيا، بانگخواز بوون بۆ رپىگەى خوا، بەلام ھاوكات سەرقالى جورەها پيشەسازى بەسوود بوون لە ناوچەكانياندا، لەو كارانهش درامەتى خۆبەرپۆه بردنيان دەست دەكەوئيت كە ناچار نەبن بچنە دەرەهەى دەقەرەكانيان، پاش ئەوہى بانگخوازان و ئال سعود كارى چاكەيان لە نەجد بەئەنجام گەياند، دەستى خۆيانيان گەياندە ھەردوو ھەپەمى پىرۆز و، باشوورى دورگەى عەرەب و، نووسراويان نارد بۆ ھەموو زانايانى مەككە و مەدينە، بەلام كاتيك ھەوالەكان ھىچ سووديان نەبوو سەبارەت بە مەزنپاگرتنى گومەز و مزگەوت درووست كردن لەسەر گۆرەكان و، ھاوبەش بۆ خوا بپياردان، بۆيە پيشەوا (سعود

بن عبدالعزیز) پاش له‌دونیا ده‌رچوونی شیخ
 موحه‌ممه‌د به یانزه سال، پرووی کرده ده‌قه‌ری
 حیجاز و له‌گه‌لّ خه‌لکی تائف پرووبه‌پروو بوویه‌وه
 و، دواتر پرووی کرده مه‌ککه، جا پرویشتنی سعود
 بوّ بوّ ناوچه‌ی تائف پیشتر فه‌رماتنرّه‌وایه‌ک
 به‌ناوی (عثمان بن عبدالرحمن المضایفی) به‌ره‌و
 ئه‌ویّ پرویشتبوو به هیزیکه‌وه که له‌لایه‌ن پیشه‌وا
 (سعود بن عبدالعزیز) ره‌وانه کرابوو، ئه‌و هیزه
 توانیان ده‌ست بگرنه سهر تائف و ئه‌و
 به‌رپرسانه‌ی که له‌لایه‌ن شه‌ریفه‌وه دانرابوون
 وه‌ده‌ربنن و، بانگه‌وازیان تییدا ئاشکرا کرد
 بۆلای خوای گه‌وره و، رینمایی کردن بوّ ریگه‌ی
 راست و، قه‌ده‌غه‌کردنی شیرک و، په‌رستنی (ابن
 عباس) و که‌سانی تر، که نه‌فامه‌کانی ئه‌و
 ناوچه‌یه ده‌یانپه‌رستن و، ئینجا شازاده (سعود)
 به‌ فه‌رمانی (عبدالعزیز)ی باوکی به‌ره‌و حیجاز

بہرے کھوت و، ہیژ و سوپای زوری له ده وروبہری
مه ککه کۆکرده وه، کاتیك سەرگه وره ی مه ککه
زانی رینگه چاره ی نه ماوه به ره و جه دده هه لهات.
(سعود) و ئه و موسولمانانه ی که له گه لی بوون، له
سپیده ی موحه پرهمی سالی 1218 ک چونه
مه ککه و، بانگه وازیان تییدا بۆلای خوی گه وره
ئاشکراکرد و، ئه و گومه زانه له سهر گۆری خاتوو
خه دیجه درووست کرابوو لایان برد و، هه موو
گومه زه کانی تریشیان به هه مان شیوه لابرده و
مامۆستا و دادوهر و رپیشاندهریان دیاری کرد
له وی که به حوکمی شه ریه تی ئیسلام کاریان
ده کرد، پاش ماوه یه کی که م که دووسالی
نه خایاند ده ستیان گرته سهر مه دینه و، ئال
سعود بوونه فه رمانره وای ئه و شاره پیروژه،
له سالی 1220 ک، هه ردوو چه ره می پیروژیش
له ژیر چاودییری بنه ماله ی (سعود) دا بوون و،

که‌سانی چاکیان له‌سه‌ر کاروباری ئه‌و دوو شماره دیاری کردبوو، دادگه‌ری کارکردنیان به‌شهر له‌هموو لایه‌کدا بلّو کرده‌وه، هه‌روه‌ها چاکه‌یان له‌گه‌ل خه‌لکیدا ده‌کرد به‌تایبته‌ نه‌دار و هه‌ژاره‌کانیان، مالیان پئی ده‌به‌خشین و، دلنه‌واییان ده‌کرد و، فی‌ری قورئانیان ده‌کردن و، ری‌گه‌ی چاکه‌یان پئی پیشان ده‌دان و، ری‌زیان له‌زانایان ده‌گرت و، هانی فی‌ربوونی زانسته و ری‌نوینی خه‌لکیان ده‌دا، ئه‌م دوو‌هه‌ره‌مه‌ پی‌روژه تا‌کو سالی 1226 ک له‌ ژیر ده‌سه‌لاتی ئال سعوددا بوو، ئینجا سوپا‌کانی میسر و تورکیا پرویان‌کرده‌ حیجاز به‌مه‌به‌سته‌ی ده‌رکردنی ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ له‌ مه‌ککه‌ و مه‌دینه‌، ئه‌وه‌ش له‌به‌ر چه‌ندین هۆکار، هه‌ندیکیان باس کرد، بۆ‌نمونه‌: دوژمن و کینه‌ له‌ دلّه‌کانیان که‌ هیچ به‌رچا‌ورو‌نیه‌کیان نه‌بوو، هه‌روه‌ها هه‌ندی له‌

سیاسه‌تمه‌دارانه‌ی که ویستیان ئەو بانگه‌وازه له‌نیو‌ببه‌ن و‌ترسیان له‌پله‌ویایه‌کانیان بوو، بۆیه درۆ و بوختانیان بۆ شیخ و شوینکه‌وتوانیان هه‌لده‌به‌ست و، ده‌یانوت ئەوان رقیان له پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ئەولیاکانه و، نکۆلی ده‌که‌ن له که‌رامه‌ته‌کانیان، هه‌روه‌ها ده‌یانووت ئەوانه‌وا ده‌لێن و وا ده‌لێن سوکایه‌تی به‌ پیغه‌مبه‌ران ده‌که‌ن دروودی خویان له‌سه‌ر بیته‌، هه‌ندیک له نه‌فامه‌کانیش باوه‌ریان به‌و پرۆیاگه‌ندانه‌ ده‌کرد و، ئەوه‌یان ده‌کرد په‌یژه‌یه‌ک بۆ ناشیرین کردنیان و، هاندانی تورک و میسریه‌کان بۆ

□ بۆنمونه‌ هه‌لی هاتنی حاجیانان ده‌قۆسته‌وه و بۆ موککه و مه‌دینه و، ئەوانیان ناشیرین ده‌کرد به‌ پرۆیاگه‌نده و، دواتریش که‌ چاپه‌مه‌نی په‌یدا بوو نامیلکه و کتیبیان به‌هه‌موو لایه‌کدا بلأوده‌کرده‌وه، بۆ ناشیرینکردنیان له‌به‌رده‌م رای گشتیدا، یه‌کیک له‌وانه‌ش که‌ ناوبانگی بوو له‌ دژایه‌تی کردنیاندا، موفتی مه‌ککه (أحمد بن زینی دجلان). (وه‌رگێڕ)

دژایه‌تی کردنیان ، بۆیه‌ئه‌و شه‌پوشۆره‌ بۆماوه‌ی
حه‌وت سالّ به‌رده‌وام بوو له‌نیوان سه‌ربازه
میسری و تورکیه‌کان و ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ڵیان بوون
له‌دژی ئال سعود له‌ نه‌جد و حیجاز.

پوخته‌ی قسه‌کانیش ئه‌وه‌یه‌ ئه‌م پێشه‌وایه‌ که
موحه‌ممه‌دی کورپی عه‌بدولوه‌هابه‌ په‌حمه‌تی
خوای لیبیّت هه‌لسا بۆ په‌رون کردنه‌وه‌ی ئایینی
خوای گه‌وره‌ و، رینوینی کردنی خه‌لکی بۆ
یه‌کتاپه‌رستی خوای گه‌وره‌ و، په‌تکردنه‌وه‌ی ئه‌و
شته‌ تازانه‌ی خه‌لکی هینابوویانه‌ ناو ئایینه‌وه‌ له

بێگومان سه‌رده‌مانی کۆتایی حوکمی عوسمانیه‌کان
لاوازییه‌کی زۆریان پێوه‌ دیار بوو، ئه‌وانه‌ش که دانرابوون له‌سه‌ر
ولاتی میسر له‌لایه‌ن ئه‌وانه‌وه‌ که‌سانی خراپه‌کار و ئه‌لقه‌له‌گویی
دوژمنانی ئیسلام بوون جوړیکیش له‌ سه‌ربه‌خۆییان هه‌بوو
به‌سه‌ بزانی که‌ شا (فؤاد) و (فاروق) له‌ نه‌وه‌ی ئه‌وانن، بۆیه
دژایه‌تی کردنی ئه‌و میسرینه‌ هه‌یج سه‌یر نه‌یه‌ بۆ بانگه‌وازی شیخ
(محمد بن عبدالوهاب). (وه‌رگێڕ)

بیدعه و شتی بی بنه‌ما، هه‌روه‌ها هه‌لسا بو
 ئەوه‌ی خه‌لکی ناچار بکات بو وه‌رگرتنی هه‌ق و،
 دوورکه‌وتنه‌وه له ناهه‌ق، فه‌رمانی به چاکه
 پیکردن و، له خراپه‌ش نه‌هی لیکردن، ئەمه‌یه
 پوخته‌ی بانگه‌وازه‌که‌ی شیخ ره‌حمه‌تی خوای
 لیبت، ئەو له مه‌سه‌له‌ی عه‌قیده و بیروباوه‌ردا
 له‌سه‌ر ریبازی سه‌له‌فی چاکه‌کاری ئەم ئوممه‌ته
 بوو، باوه‌ری هه‌بوو به خوای گه‌وره و
 ناوه‌جوانه‌کان و سیفه‌ته‌کانی، هه‌روه‌ها ئیمانی
 هه‌بوو به مه‌لائیکه و پیغه‌مبه‌ران و کتیبه‌کانی
 خوای گه‌وره و، پوژی دوایی و، به چاک و خراپی
 قه‌ده‌ر... هتد، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر ریبازی
 پیشه‌وایانی ئیسلام بوو له یه‌کتاپه‌رستی خوای
 گه‌وره و په‌رستنی و، باوه‌ره‌ینان به ناو و
 سیفه‌ته‌کان که شیاون بدریته پالی و، هیچ
 شیفه‌تیکی رت نه‌کرده‌وه و، لیکچوونی نه‌ده‌کرد

له‌نیوان خوای گه‌وره و به‌نده‌کانی، هه‌روه‌ها له مه‌سه‌له‌ی باوه‌ر به‌ زیندوو بوونه‌وه و پادا‌شت و لی‌پرسینه‌وه و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و شته‌کانی تر، تی‌گه‌یشتنی وه‌کو تی‌گه‌یشتنی پێشه‌وایانی ئیسلام بوو، ده‌رباره‌ی ئیمان ده‌قاوده‌ق وه‌کو پێشینیانی چاکی ئەم ئوممه‌ته، ده‌یفه‌رموو: ئیمان زیاد و که‌م ده‌کات، به‌ کاری چاکه‌ زیاد ده‌کات و به‌ کاری خراپه‌ که‌م ده‌کات، هیچ پێره‌ویکی تایبه‌تی نه‌بوو به‌خۆیه‌وه، به‌لکو له‌سه‌ر رێبازی سه‌له‌فی چاکه‌کار بوو، له‌ هاوه‌لان و شوینکه‌وتوانیان به‌ چاکه‌، په‌زای خوا له‌ هه‌موویان بی‌ت، به‌لام شیخ ئەم بانگه‌وازه‌ی له‌ نه‌جد و ده‌ورووبه‌ری ئاشکرا کرد و، دواتر جیهادی نه‌یاره‌کانی کرد و تا‌کو خوای گه‌وره‌ ئایینی خۆی ده‌رخست و ئاشکرای کرد، شیخ و هاوه‌لانی بانگه‌وازیان ده‌کرد بۆ هه‌ق و، خه‌لکیان

پابه‌ند ده‌کرد پییه‌وه و، کاری ناهه‌قیشیان لی
قه‌ده‌غه ده‌کردن و، تیانه‌ده‌خوری تاکو وازی
لیببِنن، هه‌روه‌ها کۆششی ده‌کرد له‌ نکۆلی کردن
و په‌تکردنه‌وه‌ی بیدعه و شتی بی بنچینه‌ی
شه‌رعی تاکو خوای گه‌وره بانگه‌وازه‌کانی شیخی
کرده هۆکاریک بو له‌نیوبردنیا، ئەمانه‌ی که
باسمان کرد بریتی بوو له‌ دژایه‌تی کردنی خه‌لک
بو بانگه‌وازه‌که‌ی که خۆی ده‌بینیه‌وه له:

یه‌که‌م: په‌تکردنه‌وه‌ی شیرک و بانگه‌واز کردن بو
یه‌کتاپه‌رستی پاراو.

دووهم: په‌تکردنه‌وه‌ی بیدعه و شتی پرپوچ
وه‌کو درووست کردنی بونیاد و مزگه‌وت له‌سه‌ر
گۆر و مه‌ولودنامه و ته‌ریقه‌ت که له‌لایه‌ن هه‌ندی
ده‌سته‌ی صۆفیه‌وه داهینرابوون.

سێیه‌م: فه‌رمانی چاکه‌ی به‌ موسولمانان ده‌کرد
و، به‌ هیژ ناچاریشی ده‌کردن کاری پی بکه‌ن،

هه‌رکئی نکۆلی بکردایه‌ سزای دهدا و، هه‌روه‌ها
خرابه‌ی له‌سه‌ر خه‌لکی قه‌ده‌غه‌ کرد و، سزاکانیان
له‌سه‌ری جیبه‌جی ده‌کرد و، خه‌لکی وابه‌سته
ده‌کرد به‌ کاری چاکه‌وه، بۆیه‌ هه‌ق و پاستی
بلاوه‌ی کرد و، ناهه‌قی کپ کرایه‌وه، خه‌لکی
که‌وتنه‌ حالیکه‌ی خو‌ش و، ریبازیکی چاکه‌وه‌ له
بازاره‌کان و هه‌موو کارووباریکه‌وه، بیدعه‌ و شیرک
له‌و ولاته‌ بنه‌بر کرا و، خراپه‌کاری له‌نیو‌ برا،
به‌لکو‌ ئه‌وکه‌سه‌ی ئه‌وانی ده‌بینی حاله‌ی پیغه‌مبه‌ر
ﷺ و هاوه‌لانی ده‌که‌وته‌ یاد له‌ سه‌رده‌مه
چاکه‌کانی ئیسلامدا.

چونکه‌ خه‌لکه‌که‌ له‌سه‌ر ئه‌و ریبازه‌ ده‌رۆیشتن و،
ئارامیان ده‌گرت له‌سه‌ر ناخۆشیه‌کانی و
کو‌ششیان ده‌کرد بۆی، به‌لام کاتیک هه‌ندی
گو‌رپانکاری درووست بوو له‌پاش وه‌فاتی شیخ و
وه‌فاتی زۆریک له‌ کوره‌کان و شوینکه‌وتوانی

په‌حمه‌تی خویان لیبیت، ئەوکاته پووبه‌پووی
 تاقیکردنه‌وه بوون و، به‌ره‌نگاری ده‌وله‌تی تورکی
 و ده‌وله‌تی میسری بوونه‌وه، وه‌کو خوی گه‌وره
 ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا
 مَا بِأَنْفُسِهِمْ) ده‌پارپینه‌وه خوی گه‌وره ئەو ئازار و
 ناسۆریه بکاته لابردن بۆ گونا‌هه‌کانیان و پله‌ی
 شه‌هیدی ببه‌خشیته ئەوانه‌ی که کوژران.

ئەو بانگه‌وازه هه‌ر به‌رده‌وام بلآو ده‌بوویه‌وه،
 تا‌کو ئەم پوژگاره‌ی خو‌مان، کاتی‌ک سه‌ربازه
 میسریه‌کان ده‌ستیاندایه خراپه‌کاری له ناوچه‌ی
 نه‌جد و، کوشتن و مال ویرانکردن‌یان بۆ خه‌لکی
 هینا له‌پاش بانگه‌وازه‌که‌ی به‌چهند سالیک، به‌لام
 بانگه‌واز هه‌ر له په‌ره‌سه‌ندندا بوو، (5) سال
 دواتریش پيشه‌وا (ترکی بن عبدالله بن محمد بن
 سعود) په‌حمه‌تی خوی لیبیت هه‌لسا به
 ئەرکه‌کانی بانگه‌واز و بلآوی کرده‌وه له نه‌جد و

ده‌وروبه‌ریدا، زانایان زۆربوون و، هه‌رچی تورکی و میسری بوون له‌و ده‌قه‌ره ده‌ریکردن، له‌سالی 1240 ک جاریکی تر بانگه‌واز بلا‌وبوووه‌وه و، شایه‌نی باسه‌ ئه‌وان توانیبوویمان له‌سالی 1233 ک درعیه وێران بکه‌ن و حوکمی ئال سعود له‌نیو ببه‌ن، ئه‌و پینچ ساله‌ش له‌ناسۆر و ناخۆشی و پیشویدا ده‌ژیان، به‌لام وه‌کو باسمان کرد موسولمانان له‌سالی هه‌زار و چوار سه‌د و چل موسولمانان له‌سه‌ر پیشه‌وا تورکی کوری عه‌بدوللا کۆبوونه‌وه و، زانایان ده‌ستیان کرده بلاوکردنه‌وه‌ی کتیب و نووسراو به‌ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌ردا و هانی خه‌لکیان ده‌دا بۆلای دینی خوا، ئاگری پیشوی کۆژایه‌وه پاش ئه‌و هه‌موو جه‌نگه‌ دوور و درێژه که به‌هۆی سه‌ربازه میسریه‌کانه‌وه هه‌لگیرسا بوو، خه‌لکیش پاش ئه‌و پووداوانه سه‌رقال بوون به‌ فی‌کردن و ئامۆژگاری

و ئاراسته‌کردن و، هه‌موو شتیك ئاسایی بوویه‌وه
و، خه‌لکی گه‌رانه‌وه سه‌ر کاروباری خویمان وه‌کو
سه‌رده‌می شیخ و قوتابیه‌کانی په‌زا و په‌حمه‌تی
خوی له‌سه‌ر هه‌موویان بیئت.

له‌و ساله‌شه‌وه تاكو ئه‌مپۆ سوپاس بو خوای
گه‌وره بانگه‌واز هه‌ر به‌رده‌وامه و، بنه‌ماله‌ی
سه‌عودیش جینشینی یه‌کتر ده‌که‌ن و، بنه‌ماله‌ی
شیخ و زانایانیش هه‌ر شوینی یه‌کتر ده‌گرنه‌وه له
پیشه‌وایه‌تی و بانگه‌واز و جهاد کردن له‌پیناوی
خوای گه‌وره.

به‌لام هه‌ردوو چه‌په‌می مه‌ککه و مه‌دینه بو
ماوه‌یه‌ک هه‌ر به‌ داپراوی مانه‌وه له ده‌وله‌تی
سه‌ودی، تاكو له سالێ 1343 ك كه‌وته‌وه
ده‌ستیان و، پیشه‌وا (عبدالعزيز بن عبدالرحمن بن
فیصل بن تركي بن عبدالله بن محمد بن سعود)
توانی ده‌ستیان بگریته سه‌ر، تاكو ئه‌مپۆش هه‌ر

له‌ژیر ده‌ستی ئەم حوکمه‌ته‌دایه داواکارین
له‌خوای گه‌وره پاشماوه‌ی (آل سعود) و (آل
شیخ) و زانایانی موسولمانان هه‌موویان
چاککاته‌وه بوئه‌وه‌ی پشتگیری له‌هه‌ق و راستی
بکه‌ن و، ناهه‌ق ریسوا بکه‌ن و، ده‌پارپینه‌وه
خوای گه‌وره بانگخوازه‌کانمان بو‌رپگی‌گی خو‌ی
پشتگیری بکات بو‌هه‌لسان به‌وئه‌رکانه‌ی که له
سه‌ریان واجبی کردووه و، ئی‌مه و ئه‌وانیش
رپینوینی بکات بو‌رپگی‌گی راستی و، هه‌ردوو
حه‌ره‌می مه‌ککه و مه‌دینه و پاشکۆکانیان و
هه‌موو ولاتی موسولمانان به‌به‌رچاو پوونی و
ئایینی راست و مه‌زن و راگرتنی قورئان و
سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئاوه‌دان بکاته‌وه و،
یارمه‌تی هه‌مووشمان بدات بو‌تی‌گه‌یشتن و ده‌ست
پیوه‌گرتن به‌ئایینه‌که‌یه‌وه تاکو ده‌چینه‌لای

خۆی، خۆی خاوه‌ن ده‌سه‌لآت و توانایه و ده‌توانیٔ نزاو پارانه‌وه‌مان وه‌ربگریٔت.
ئه‌مه‌ بوو دواترین ئه‌و شتانه‌ی توانرا کۆبکریٔته‌وه
بو پیناسه‌کردنی شیخ موحه‌ممه‌دی کورپی
عبدالوه‌هاب، ده‌بارهی بانگه‌واز و پشتیوانان و
دوژمنانی، خواجه‌گیان دروود و سلّوی بیپایانت
برژینه‌ سه‌ر به‌نده و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ت و پیشه‌وامان
موحه‌ممه‌دی کورپی عه‌بدوللا و یار و یاوه‌ران و
شوینکه‌وتوانی به‌گشتی و... الحمد لله رب
العالمین.

عبدالعزیز بن عبدالله بن باز

نویسنہ اور اہم چہند دیپرینکدا

- لہ دایکبوی سالی 1974 لہ شاری
دوزخورماتوو.

- دەرچووی کۆلیژی پەروردهیہ بهشی
زمانی عەرہبی لہ زانکۆی کہ رکوک.

- دەرچووی پەیمانگای تەکنیکی یە
لە شاری کہ رکوک.

- مۆلەتی قورئان خویندنی هەیه به
قیرائەتی (عاصم) به هەردوو ریوایەتی (شعبە)
و (حفص).

- قوتابی قیرائاتی عەشرەتی قورئانە.

تاكو ئیستا ئەم نووسینانە ی به چاپ
گەیشتووہ:

1. ژیاننامە ی پیغەمبەر ﷺ (2) بەرگ (نارین)
دار المعرفە / بیروت. (وہرگیژان)

2. زہ کاتی مالی بازرگانی چاپی دووہ م.
(دانان)
3. ژیاننامہ می (عبد العزیز بن عبداللہ بن بان).
(دانان)
4. رابہری ئہ وانہ می کہ عومرہ دہ کہن
(بہ وینہ). (ٹامادہ کردن)
5. رابہری حاجیان (بہ وینہ). (ٹامادہ کردن)
6. نزار قبانی ولوثة الفكر الحدائي في شعره /
کتیبخانہ می نارین چاپی بہ بیروت. (تویژینہ وہ)
7. سہ ردمی خیلافہ تی راشیدہ (مجلد)
پروژہ می تیشک. (وہرگیپران)
8. کوٹایی جیہان / نیشانہ گہ ورہ و
بجوکہ کانی قیامہ ت (بہ وینہ) (نارین) دار المعرفة /
بیروت (وہرگیپران).
9. علماء الاسلام من ہم و ماہی صفاتہم /
کتیبخانہ می تہ فسیر (وہرگیپران بو عہ رہبی).

10. (الجامع الصغير)ی السیوطی (2) به‌رگ /
له‌ژئیر چاپدایه (وه‌گیژان).
11. شانتوگه‌ری (زاناو سته‌م کار)ی یوسف
القرضاوی / له‌ژئیر چاپدایه (وه‌گیژان).
12. باوه‌پ به‌ پوژی دواپی (نارین) دار المعرفة /
بیروت (وه‌رگیژان).
- جگه‌ له‌ چهند کتیبیکی تریش چاپ کراون
وه‌ه‌ندیکیان چاوه‌پروانی چاپ کردن.